

GROENPLUS KLIMAATTOCHT

voor onze kinderen en kleinkinderen

11–29 november 2015 Brussel ► Parijs

Woensdag 11 november 2015 We zijn vertrokken!

Brussel/Halle - Maandenlang werd er gepland en voorbereid, maar vanmorgen 11 november kon de Klimaattocht van GroenPlus eindelijk van start gaan. Maar wat zou de respons zijn? Een kleine 200 'uitwuiers' verzamelden uiteindelijk op het Luxemburgplein en ruim 100 dapperen stapten mee in de eerste 16 van de 375 km die Elka en haar 11 kompanen op 27 november in Parijs moeten brengen.

Tal van Groene vlaggen en veel schoon volk voor het oud stationsgebouw op het Luxemburgplein. Van alle kanten druppelen stappers en sympathisanten samen. Groenvoorzitter Meyrem Almaci en Mieke Vogels arriveren met de bus vanuit Centraal station. Twintig Antwerpse Natuurpunters hebben voor een wandeling

gekozen en missen de speech van Meyrem. Europarlementslid Bart Staes leeft tussen hoop en twijfel. Zelfs bindende afspraken zullen na Parijs niet genoeg zijn om de koers van het milieuschip te keren. Actie blijft dus geboden

Er heeft ook een groep noorderburen postgevat op het Luxemburgplein. Stappers van Urgenda die al een weekje eerder uit Nederland zijn vertrokken. Urgenda is een organisatie die ijvert voor duurzaamheid en innovatie. Met hen zijn ook mensen van Klimaatzaak meegereisd, een groep die de Nederlandse staat juridisch in gebreke stelt voor niet uitgevoerde milieumaatregelen. Na de toespraken van Meyrem en Bart geeft GroenPlus-voorzitter Hugo Van Dienderen het startschot. Een lange sliert stappers zet zich in beweging. Na een half uur stappen nemen we afscheid van onze noorderburen, die een ander pad volgen. Het duurt behoorlijk lang voor we de rand van Brussel bereiken. Onderweg wordt Elka Joris, met haar 79 de oudste stapper, nog geïnterviewd door een VRT-cameraploeg. Om 13 uur hangt Een al een mooi sfeerbeeld op van de Klimaattocht.

We passeren de Audi-vestiging in Vorst, horen in de verte het geraas van de ring en botsen uiteindelijk op het kanaal Brussel-Charleroi. Even komt de zon piepen, maar dan wordt het weer grijs. Het blijft echter droog en dat is voor stappers het voornaamste. We picknicken zittend of rechtstaand aan de kant van het water. Dirk van de bezemwagen maakt al eventjes zijn opwachting, maar vindt voorlopig geen klanten die van zijn diensten gebruik te maken.

We vervolgen onze weg langs het kanaal, een directe weg om in Halle te geraken. Hier en daar raakt een voet wat gekneld in een schoen, maar echte

klachten vallen er niet te noteren. Langs de kant van het kanaal duiken drie spiksplinternieuwe windmolens op. Eentje ervan is van groene stroomproducent Ecopower, de twee anderen van de firma Colruyt. We steken het kanaal over en worden verwelkomd door Dirk Van Sintjan, voorzitter van REScoop (Renewable Energy Sources Cooperation). Volgens Dirk zijn de molens nog maar aan het freewheelen. Terloops informeert hij fijntjes wie er (al) coöperant is bij Ecopower. Een vijftiental vingers gaan de hoogte in. 'Da's nog geen meerderheid', lacht Dirk.

We krijgen in Sint-Pieters-Leeuw ook een proevertje soep of Cecemel aangereikt. Het ontvangstcomité had slechts op een tiental stappers gemikt. Het werden er uiteindelijk tien keer zoveel! Broederlijk en zusterlijk delen van spijs en drank, het heeft ook iets. Achter een bocht van het kanaal komt de toren van Onze Lieve Vrouw van Halle in zicht. De stappen vergroten, het ritme gaat de hoogte in en het peloton valt in stukjes. Voorbij het sas van Halle komt alles terug samen en zitten de 16 km erop.

Onder de luifel van het station heeft Mieke Vogels nog een bemoedigend woordje voor de stappers die morgen van Halle naar Soignies trekken. Omdat we niet met z'n allen in een café kunnen binnenvallen, splitst de overgebleven groep zich in twee. Met een gueuze of een ander drinkbaar iets krikken we ons vochtpeil op, om vervolgens af te zakken naar het treinperron. Iedereen tevreden naar huis (behalve de stappers) de Klimaattocht is goed gestart.

Walter Decoene

Donderdag 12 november 2015 Ecolo verwelkomt stappers op wekelijkse markt

Tubize/Soignies - Met 24 km staat vandaag een van de langere etappes op het programma. De 10 hebben ook een afspraak met Ecolo op de markt in Tubize. Daarna gaat het onder een heerlijke najaarszon over een zacht glooiend Waals-Brabants landschap richting Soignies.

Ik vind de 10 overgebleven 'echte' stappers terug tussen de kraampjes en voor de Sint-Gertrudiskerk. Ze verbreederen er met Paul Perniaux, Marc Hordies en Luc Schoukens, drie oudere Ecolo's. Luc zal ons de rest van de dag vergezellen tot in Soignies. Hij heeft ook de regionale TVCom kunnen warm maken voor 'le passage des Verts flamands'. Een jonge cameraman slooft zich intussen uit om originele beelden te schieten. Ook Ecolo-schepen Sabine Desmedt is op het appel. Ze spreekt de groep goede moed in voor de 350 km die nog op de teller

staan en geeft een kort interview weg aan TVCom. Marc en Paul beloven ons de link van het programma door te mailen.

Daarna wurmen we ons een doorgang tussen kramen en marktbezoekers. Merken we ergens een belangstellende blik dan stoppen we een flyer in de hand. Een kramer vraagt me waar het ons om te doen is. Ik leg het hem kort uit en hij wenst ons veel succes 'et une bonne route'.

Het oude industriestadje Tubize is niet zo groot. Een kwartier later zitten we te midden van de landerijen. Onze meegevoerde GroenPlus-vlaggen wapperen vrolijk in de wind. Het nevelt lichtjes, maar de combinatie met het gulle zonlicht zorgt voor heerlijke vergezichten.

Even voorbij het station van Hennuyères wacht Dirk -de man van de bezemwagen- ons op met de picknick. Van een bevriende militair (een goede kok) heeft hij een ketel lekkere, voedzame tomatensoep meegebracht. En op de markt heeft hij ook notenbrood en kaas ingeslagen. We treffen het met zo'n goede foerier.

Even na 1 breken we op en vervolgen onze weg, richting Soignies. Hoe dun bevolkt de streek ook is, af en toe komt er toch iemand op straat met de vraag waar dat heen gaat. Niet altijd gelovend dat we echt te voet naar Parijs gaan, nemen ze toch een flyer aan om het eens na te lezen. Vormde het kanaal Brussel-Charleroi gisteren de fil rouge, vandaag flirten we geregeld met de spoorlijn Brussel-Binche, die we nu eens links, dan weer rechts laten liggen. Uiteindelijk belanden we (bij 18° Celsius!) in Braine-le-Comte waar

we op de Grande Place Dirk aantreffen op een terras. Tijd om de dorst te lessen met een lekkere Saint-Feuillen. We genieten uitgebreid van de rustpauze, maar te lang mag die ook niet duren, want Luc wil voor het donker in Soignies aankomen.

Hier neem ik afscheid van de 10 en begeef me richting treinstation. Op de trein terug verneem ik van Luc dat het inderdaad al donker was voor ze Soignies konden bereiken. Christophe Laurent, enig Ecoloraadslid in Soignies, belt me op de trein met de vraag waar hij de 'marcheurs' kan aantreffen. Ik geef de boodschap door naar Luc en dat resulteert in een 'verre de l'amitié', nog voor onze stappers het hotel kunnen opzoeken. Morgen ga ik hen opwachten als ze in Quaregnon aankomen.

Walter Decoene

Vrijdag 13 november 2015

Stappers trotseren eerste regen

Quaregnon - Je moet uit de logistiek van het leger komen, om in zo'n godvergeten oord aan te komen. Onderweg naar de plek zien we het weer van onbezorgd bewolkt, via grauwe grijsheid, naar nattigheid overslaan.

Als dat maar niet voor overuren zorgt!

'Karregnon', hoe schrijf je dat, vraagt de spoorbediende achter de balie. De toon is gezet. Deze vrijdag de dertiende kan nooit zonder narigheid aflopen. Ik spel voor de vriendelijke jongedame een 'Q' en even later rolt mijn ticket moeiteloos uit de printer.

Om zeker niet te laat op de afspraak te komen, had ik mezelf verplicht vroeger te vertrekken. Netjes volgens de uurtabellen zet ik al om 15.23 h voet aan de grond in de gemeente waar ooit het beruchte Charter van Quaregnon werd ondertekend. In die dagen moet de plek toch wel wat hebben voorgesteld. Anders had Emile Vandervelde er in 1894 nooit het doctrinaire charter van de Parti Ouvrier Belge ondertekend.

Uit veiligheidsoverwegingen lanceer ik een eerste sms'je naar het voetvolk onderweg, want de hemel begint te betrekken. 16.30 h wordt me als uur van aankomst bevestigd. Om de tijd te doden maak ik een kleine wandeling in de omgeving. Een waterleiding, een kanaal en een snelweg passeren rakelings langs het oude mijnstadje. Ik bewonder een opgekrikte kever uit de tijd dat er bij VW nog niet geknoeid werd.

Terug bij het station voel ik een vage honger knagen. Ik tover een zakje chips en een Jupiler uit de enige automaat die de buurt rijk is en zoek dekking in een bushokje van de TEC. Want wat Deboosere heeft aangekondigd, wordt werkelijkheid. Er valt voldoende nattigheid uit de lucht om te gaan schuilen. Het wordt 16.30 h, maar nog geen stappers te zien. Ik ruil het bushokje voor een treinhokje op het perron en houd van daaruit het spoor in de gaten. Een belletje met Lieve Parmentier maakt me duidelijk dat ons dreamteam nog maar net Jemappes is gepasseerd. Dat belooft dus een kort weerzien te worden. Kwart over vijf hoor ik een stem aan de overzijde van het spoor. Dirk De Beul is alvast met de bezemwagen gearriveerd. En even later zijn ze er, de tien die op 27 november Parijs gaan innemen. Ik stel ze even aan u voor op de foto. Van links naar rechts, deugdelijk gewapend tegen het hemelvocht: Dirk de foerier, Luc Debuyst, Lieve Parmentier, Rob Wark, Rony Van Oosterwijck, Louis De Bruyn, voorzitter Hugo Van Dienderen, Jeannine Weyers, Fons Lommelen, Maai Daniëls en Elka Joris.

Uit een kort gesprek onthoud ik dat ons dreamteam één keer verloren is gelopen in een bos nabij Jurbise, dat Rony getrakteerd heeft met wafels en dat er 's middags geluncht is voor de NATO in Casteau. Als dat geen provocatie was!

Omdat de bezemwagen slechts plaats biedt aan negen inzittenden treinen Elka en Luc met mij mee richting Mons, waar dit keer overnacht wordt. Hopelijk blijven de hemelsluizen morgen dicht, maar daar durf ik geen geld op inzetten

Walter Decoene

Zaterdag 14 november 2015 Regen houdt stappers niet tegen

Sebourg (F) - Stappers zijn erg onder de indruk van de aanslagen in Parijs, maar stappen doelbewust verder. Regen teistert hen af en toe, maar een verlaten spoorstation biedt soelaas voor de picknick. Vanavond slaapt ons dreamteam voor het eerst op Franse bodem.

Bij het ontbijt horen we voor het eerst over wat zich de afgelopen nacht in Parijs heeft afgespeeld. De aanslagen zijn verschrikkelijk voor de slachtoffers en ze zijn allicht nadelig voor de manifestatie en de milieutop in de lichtstad. De vrees bestaat voor een verkeerde stoere en militaristische reactie van het Westen. Daardoor kunnen de problemen op langere termijn alleen maar groter worden.

Ook het bericht dat president François Hollande de grenzen heeft afgesloten wekt enige argwaan. Binnen de groep wordt afgesproken wie het woord zal voeren bij een eventuele grenscontrole. Uiteindelijk overschrijden we de Frans-Belgische grens zonder enige controlepost te passeren.

Heel wat regenvlagen nopen ons tot het aantrekken van regenbroek en poncho. Vandaag valt ook heel wat frisser uit dan gisteren. Gaandeweg ontwikkelt Luc Debuyst een blaar op zijn kleine teen en Hugo Van Dienderen een op z'n grote. Onze stappers maken een heel stuk gebruik van Ravel 89, een bijzonder mooi en comfortabel pad voor fietsers en ruiters, gelegen op een vroegere spoorbedding. 's Middags wordt gepicknickt in het oude, zeer bouwvallige station van Dour, gelegen langs de vroegere spoorlijn 98, nu een Ravel.

Al die tijd regent het, wat ons niet belet een aardige groepsfoto te schieten. Op de rustige landwegen ontmoeten we af en toe een voorbijganger. We maken even een praatje en leggen hem/haar uit wat ons doel is. Meestal volgt een 'Super, bon courage'.

Bij aankomst in Sebourg blijft het moreel onaangetast. Wel kijken we uit naar warme kleding en een deugddoende maaltijd.

Hugo Van Dienderen/Walter Decoene

Zondag 15 november 2015 Baudignies al om 14 u 30 bereikt

'Slechts' 16 km op de teller, vandaag. Maar wel bij fikse rukwinden. En over modderige paden. Goed voor een late picknick en een hele namiddag recupereren. Overigens, geen overbodige luxe.

Als de tien 's morgens van start gaan ziet de lucht er zorgelijk uit, maar voorlopig valt er geen nat. Vrij snel duiken onze stappers een groot bos in. En da's geen cadeau, want de paadjes liggen er drassig bij. In de kortste tijd zitten de netjes gepoetste schoenen weer flink onder de modder. Maar dat is nog niets vergeleken bij de voorspelde rukwinden. Bij elke beklimming van een heuvel wordt de natuurlijke tegendruk sterker.

Na een tijdje knalt het langs alle kanten. Het is november en dan kom je wel eens jagers tegen. Fons 'de babbelaar' Lommelen kan het niet laten en vraagt langs zijn neus weg of ze op everzwijnen jagen. Een Franse bulderlach is het antwoord. Hier zitten enkel nog konijnen. Hazen en fazanten werden al lang opgesoupeerd!

Wijsheid als een koe: Na elke enthousiaste afdaling volgt een pijnlijke beklimming. (Je kan het ook omkeren, 't is maar hoe je 't bekijkt.)

Uit nieuwsgierigheid (?) duikt ons dreamteam een rokerig café binnen. Voor een ontmoeting met de 'couleur locale' (?). Het levert Elka enkele leuke foto's op. Gelaafd en gesterkt gaan ze terug het pad op. Heuvel op, heuvel af, dwars over pas gemaaide maïsvelden. Botsen ze toch niet op een spoorweg. Gelukkig is er iets verder ook een onbewaakte overweg. Toch maar even oor op het spoor of er geen trein aankomt.

Achter de kim duikt een kerktoeren op. Hopelijk die van Baudignies, de eindbestemming voor vandaag. Verkeerd gespot, of kan Luc toch niet zo goed kaartlezen? Onze stappers keren (zonder morren) op hun stappen terug. In een etappe van 'slechts' 16 km kan zo'n omwegje er nog wel bij. En ook al hebben wind, en berg en dal hun tol geëist, toch wordt de chambre d'hôtes in Baudignies al om 14.30h bereikt. Er volgt een aanval op de picknick die Dirk en Rony hebben bereid. En dan rest er nog een gevarieerde namiddag met slapen, koken of sokken wassen.

Om 19h is het dan weer aanschuiven voor het aperitief. En voor het avondmaal van Luc: spaghetti met aardappelen en boontjes. Een Oostkampse specialiteit?

Zoals elke avond volgt er een gezellige nababbel en dan duiken ze een voor een de koffer in. Elka krijgt het grootste bed toebedeeld. Als ze er morgen maar uit geraakt!

Walter Decoene

Maandag 16 november 2015 Stappend langs de Maginotlijn

Caudry (Nord-Pas-de-Calais) - De etappe van vandaag ruikt naar recente geschiedenis. Het weer laat opnieuw te wensen over. In Briastre nemen we afscheid van Rony. We genieten er in een 'pataterie' van de aardappel in velerlei vormen. Morgen zoeken we de Scheldebron op.

Vanmorgen worden we veel te vroeg gewekt door de bimbam van een lokale kerktoren. Gelukkig wacht ons een goed gevuld ontbijt. Klok 08.40h zijn we weer op pad en volgen een tijdlang de Maginotlijn. Voor de jongere kijkers: na 1914-18 hadden de Fransen hun lesje wel geleerd. In de jaren 30 bouwden ze een reeks versterkingen uit die de Duitsers moesten tegenhouden, mochten ze weer eens op stap gaan. Normaal had die lijn moeten doorlopen tot in België, maar zover kwam ze niet, omdat werd rekening gehouden met onze spreekwoordelijke neutraliteit. Van die hele Maginotlijn blijft natuurlijk niet veel over en of ze ooit veel nut heeft gehad is nog maar de vraag.

Na Maginot (ooit de Franse minister van oorlog) komen de Barbariaardappelvelden eraan. Tegen de middag wil Dirk onze picknick neerpoten op het pleintje van een onooglijk dorp. Maar dat is buiten de plaatselijke burgemeester gerekend. Oprassen en snel wat!, luidt het consigne. Aan de rand van het dorp Briastre stelt Dirk opnieuw de picknick op. Het miezert, maar we laten het niet aan ons hart komen. Toevallig staan we ook voor de woning van Jean-Pierre Thieuleux, journalist van l'Observateur du Cambrésis. Die ruikt een nieuwtje, komt uit zijn deur en overlaadt ons met vragen. Een groepsfoto verzekert ons van een plaatsje in de volgende editie van zijn weekblad. Thieuleux wenst ons nog een succesvolle voortzetting en dan trekken we met 9 verder. Want in Briastre wordt (gepland) afscheid genomen van Rony.

De voormiddagwandeling was al heel winderig en nat. Rob zocht beschutting achter de brede rug van Luc. Maar nu worden de vele hellingen, de vervelende motregen en de afremmende modder er teveel aan. Rob struikelt, neemt een modderbad en vindt dat het genoeg is geweest. Samen met Maai en Jeannine neemt hij plaats in de bezemwagen. Zes diehards trekken verder over een kasseiweg vol glibberige modder, langs stapels vers geogste bieten, richting Caudry. Met het duister in de lucht stappen ze naar de 'pataterie', om er te genieten van het regionale product, de aardappel. Maar dan wel in vele lekkere varianten. In het hotel genieten ze nog van een zoet dessertje en luisteren (samen met de anderen) naar de plannen van Luc. Morgen trekken ze richting Bony, naar 'sources de l'Escaut'.

Walter Decoene

Dinsdag 17 november 2015

“Als de grote mars in Parijs maar doorgaat”

Bony (Aisne) - Op zoek naar de bronnen van de Schelde. Klinkt avontuurlijk, maar de weersomstandigheden moeten het ook toelaten.

Wind en slijk vallen ons dreamteam ten deel, maar de Auberge wordt bereikt.

Wanneer we het kantstadje Caudry verlaten staat er een prachtige regenboog, maar er valt ook een sappige regenbui. Na een kwartiertje is het terug droog, maar de felle wind op kop blijft. Dat was ook zo voorspeld. Toevallig passeren we het plaatsje Hurtevents 't Is de eerste dag zonder Rony en dat voelen we. Hugo krijgt pijnlijke voeten en stapt in de bezemwagen. Iedereen geeft hem 'goede raad'.

We passeren prachtige velden -Petite en Grande Folie- een ode aan trage wegen. Ook veel windmolens aan de einder. Fons spreekt nog altijd iedereen aan die we passeren. Hij merkt ook een stel dakwerkers op die ons al van ver zien aankomen en prompt beginnen telefoneren. Naar de inlichtingendienst? We middagmalen in een café in Elincourt. Dit keer geen soep, een tegenvaller. De cafébaas heeft nog in de Antwerpse haven gewerkt. Vertelt ons over de schrik bij de bevolking. Turkse uitbaters van een pit bar die werden vermoord, scholen die worden bewaakt. Maar hoe staan we er zelf voor? Wordt de grote mars van 29 november afgelast?

Na het eten gaan we opnieuw in de clinch met een stevige wind. Aan een Brits kerkhof pauzeren we even. Er hangen ook heel wat pijltjes naar andere kerkhoven. Hier is ooit stevig gevochten.

Goed nieuws van Dirk. Michel en Roos komen straks naar de auberge in Bony, met het gele busje van Bea Parmentier. Rond 16h houden we pauze in Beaurevoir, maar blijven iets te lang in het cafeetje hangen. Kort daarna volgt en stuk weg dat Luc niet heeft verkend. De weg is er ondergeploegd. We moeten verder door de modder en krijgen al gauw een kilo slijk aan elke schoen. De wind sterkt aan tot storm en het begint al wat donker te worden! Een drietal wandelaars wil mee met de volgwagen, maar waar zitten we precies? We bellen aan bij een boerderij. De boerin heeft ons zien aankomen, maar komt niet opendoen. In het halfduister gaan we op zoek naar de bron van de Schelde. Dirk en Hugo wachten ons daar op. Gelukkig! We begroeten er ook Michel en Roos, dus kunnen we allemaal samen mee naar de auberge.

We wachten af wat de Franse regering beslist en hopen dat 29 november doorgaat. We sluiten ons aan bij wat Climate Express doet en bij wat er met Groen overlegd wordt.

Lieve Parmentier Walter Decoene

Dinsdag 18 november 2015

Biologische spinaziesoep uit het bushokje

Vermand - Onze stappers zitten over de helft. Maar de tocht eist stilaan zijn tol. Hugo kampt met blaren. En ook al vallen er vandaag 'maar' 18 km af te leggen, toch kiezen Hugo, Jeannine en Maai uiteindelijk voor de bezemwagen. Het belet Maai niet om vanavond het verhaal te doen.

Dag lieve mensen! We doen het dus nog steeds, dat stappen naar Parijs. Na een stevig en lekker ontbijt vertrekken we voor een dagtocht van 18 km. Het zonnetje komt er regelmatig door en Rob en Elka doen de kop. Hugo stapt dapper mee, maar kampt met joekels van blaren. Jeannine doet het nog goed op de hellingen. We stappen wat af, al klimmend en dalend in een prachtig landschap. Regelmatig zien we draaiende windmolens die kwistig groene energie leveren

Na 11 km staat Dirk ons dit keer op te wachten met een gele camionette. Hij heeft biologische spinaziesoep mee. Die smaakt! De hele pot (6 liter) gaat eraan.

(Opmerkelijk: tijdens de bereiding van het middagmaal kreeg Dirk bezoek van de burgemeester. Die opende de deur van de dorpschool, zodat we comfortabel naar toilet kunnen.)

Dirk had zijn soep opgewarmd in een bushokje, waar ook moeders hun kinderen kwamen ophalen die met de bus terug van school kwamen. Ook dat gebeurt in Frankrijk.

Hugo, Jeannine en ikzelf houden het na de soep voor bekeken en stappen in de bezemwagen, richting hotel. De overige zes trekken moedig verder. Er kan zelfs een glimlach af. Nog 7 km te gaan.

Het hotel is de moeite waard: schone kamers, lekker eten. Voor de maaltijd rapporteert Hugo het succes van onze verklaring op Facebook. Door de sponsoring heeft Facebook het bericht 25.680 keer getoond, 737 mensen hebben het geliked en 66 hebben het gedeeld. Enkele mensen stoorden zich aan het onderschrift **'Pray for Paris.. Pray for peace'**. Ze voelden zich uitgesloten. Daarom beslissen de stappers het volgende op Facebook te plaatsen: *Wij van GroenPlus willen verbinden. Voor ons taalgevoel heeft 'pray' geen exclusieve religieuze betekenis. We vinden dat de mens het bloedbad in Parijs heeft veroorzaakt en het ook moet oplossen. Sommige bezoekers van onze pagina stoorden zich aan dat woord. De stappers naar Parijs hebben dit besproken en hebben de 'pray' van de afbeelding geknipt. We kunnen de grote afbeelding niet vervangen door een nieuwe. Die zie je hieronder. Facebook staat 'bewerken' van een gesponsord bericht niet toe. Sorry! Een volgende keer letten we op die gevoeligheid, want we willen heel graag verbinden.*

Zo, dat was het voor vandaag. Slaapwel en tot morgen!

Maai Daniels

Woensdag 19 november 2015 GroenPlus zet zijn Klimaattocht naar Parijs voort

Esmery-Hallon (Somme) – Het verbod op de grote Klimaatmanifestatie in Parijs zorgt voor discussie. Maar na overleg besluiten ze verder te trekken. Hugo lanceert een persbericht aan 80 journalisten. En dan stappen ze verder aan een stevig tempo. En ja, voor de eerste keer passeren ze een wegwijzer, richting naar Parijs.

Vanuit ons logies in Vermand vertrekken we in twee groepjes. Shift 1 naar het vertrekpunt, shift 2 blijft nog even om Dirk te helpen bij het laden van de bagage. Vervolgens brengt Dirk ons tot bij shift 1, waarna we samen verder stappen. We houden er een stevig tempo in, aangevoerd door Rob, die eigenlijk moest 'temperen'. IT-training werkt blijkbaar. Niet moeilijk dat we daardoor al om 12h op de afspraak zijn bij Dirk. Die heeft ons niet zo vroeg verwacht en moet de tomatensoep met worteltjes nog opwarmen. Hij kiest voor een goede locatie, een bushokje met 'doorgeefluik'.

Het vervolg van onze tocht 'verregent' en confronteert ons met de gure weerelementen. Wind en regenvlagen teisteren onze arme lichamen. Regelmatig zakken onze voeten weg in de modderklei. Zo slepen we ons Ham binnen, de geboorteplaats van Elka's over-overgrootmoeder! Eén lichtpunt: de eerste wegwijzer, richting Parijs. Gelukkig is daar ook bar-tabac café Saint-Sulpice, met een vriendelijke waardin achter de toeg. Een drankje in de warme omgeving kikkert ons helemaal op, zodat met nieuwe moed terug op pad gaan om de wandelketting volledig te maken. De hemelsluizen zijn intussen dichtgedraaid en de wind blaast onze kleding droog. We hebben onze fluo-vestjes al aangetrokken als we via de départementale het eindpunt van etappe nummer 9 bereiken.

Elka Joris/Louis De Bruyn

*Hugo kreeg onderweg een telefoontje van Het Laatste Nieuws met de vraag "Wat doen jullie?" Hij stuurt een persbericht: 'Omdat klimaat en veiligheid samenhangen: **GroenPlus zet zijn Klimaattocht naar Parijs voort.***

Vrijdag 20 november 2015

Vreemde duiven geland in Noyon

Noyon - Bij de duivenliefhebbers bekend als vertrekplaats voor hun vliegende troeteldieren. Voor onze stappers aankomstplaats van etappe nummer 10. En voor jullie vaste verslaggever de plek om voor twee dagen in te pikken en mee te stappen richting Parijs. Ik laat nu het woord aan Jeannine die de klus vandaag netjes geklaard heeft...

Gisteravond hadden wij wat te vieren. We zitten over de helft. We hebben 193 van de 375 km afgelegd die ons scheiden van Parijs. Deze morgen half 8 was onze ouderdomsdeken Elka al actief. Een life-uitzending met radio 2. Zij benadrukte dat wij verdergaan om het belang van de klimaatconferentie te ondersteunen. Zij verwees ook naar onze persmededeling waarin we stellen dat klimaat en veiligheid samenhangen: overstromingen, grote droogte brengen onrust, chaos, ontwrichting en dus ook onveiligheid mee. En dan zijn we vertrokken: 22 km van Esmerly-Hallon naar Lassigny onder een niet aflatende regen. En alsof we nog niet genoeg water gezien hadden, moesten we ook nog een eind weg een kanaal volgen. Een vreemd kanaal overigens, want na korte tijd dook het weer in een tunnel. Tot onze verbazing zagen we wat later in de voortuin van een villa de Eiffeltoren staan. Zinsbegoocheling? Het maakte ons op slag euforisch. (zie foto)

Na 12 km stappen wachtte Dirk ons op met soep: savooisoep met een touch minestrone. Die soep was weeral welgekomen want de regen drong door tot in ons lijf, door onze poncho's, door onze 'waterdichte vesten', langs onze hals, in onze stevige stapschoenen. Water dringt nu eenmaal door alles door.

En de tocht ging overigens verder door prachtige bossen. De regen hield uiteindelijk op. Ondertussen voerden wij discussies over de vraag of de fietsers maandag wel zouden vertrekken. Uiteindelijk bereikte de groep een standpunt, dat tijdens ons avondeten besproken werd. De weerslag van dat besluit komt op onze Facebookpagina.

Vanavond vervoegden ons drie medestanders: Hilde, Walter en Marleen. Vooral Luc en Elka zien het weerzien met hun geliefden met veel verwachting tegemoet. Marleen zal de verdere tocht meemaken.

Jeannine Weyers

Zaterdag 21 november 2015 Half om half zon en regen

Compiègne - Vandaag staat ons een zware etappe te wachten. Na een heerlijke ochtendwandeling trekt het iets na de middag plots allemaal samen. Een droge picknick zit er nog net in. Maar daarna draaien de hemelssluisen open en dan staat er ons nog 15 km te wachten. Niet te doen in al die nattigheid.

De matrassen in de Ibis Budget van Noyon zijn niet om over naar huis te schrijven. Le petit déjeuner, evenzeer budget, valt best mee. Bij een tekort laat

de gerant extra croissants aanrukken. Daarna brengt Dirk een ploeg van 8 naar het vertrekpunt. Voor het eerst hangt er weer een zon in de lucht, ook al geeft de thermometer slechts 4 à 5°: aan. Maar, we zijn er op gekleed. Een zachte afzink maakt het inlopen makkelijk. De daarop volgende hellingen zijn ook aan de milde kant. Dus, wat willen we nog meer na al die nattigheid van de laatste dagen.

Aan de kerk van Thiescourt hebben we afspraak met onze 4 ontbrekende teamleden. Het valt op dat al die kerken in de streek op een heuvel staan. Dominant en goed in 't zicht van de goegemeente. Frankrijk was niet voor niets 'de oudste dochter van de Kerk'

Dirk heeft ook fruit meegebracht. We stoppen een banaan onder onze neus en pikken een mandarijntje mee voor onderweg.

Luc geeft af en toe strategisch commentaar. We houden halt aan een gedenkteken uit de 1ste Wereldoorlog. Hier sneuvelde in 1914 een 27-jarige Franse luitenant. Maar er was meer aan de hand. Hier kwam ook het keizerlijke Duitse leger tot stilstand.

Achterliggende reden waren de Russen die de moffen vanuit het Oosten bestookten en verzwakten. Daarmee kwam er ook een einde aan het Duitse plan om Parijs te omsingelen en daarmee de oorlog in hun voordeel te beslechten. Wanneer we voor het eerst een landweg inslaan, realiseer ik me in welke omstandigheden gisteren gemarcheerd is. Het pad ligt er nog drassig bij en de wegwijnende bladeren maken het lopen niet makkelijker. Er volgt een eerste nijldige klim en het is oppassen voor uitstekende stenen. De bodem is hier ook erg kalkrijk.

Rond de klok van één arriveren we in Marest-sur-Matz. Dirk heeft er aan een bushokje een soort luifel bevestigd. Nuttige maatregel, want nauwelijks hebben we onze hete soep uit of het begint te druppelen. En wanneer we ook het brood met kaas of worst hebben naar binnen gespeeld, giet het en kan je onder het afhangende zeil een douche nemen.

Elka en Rob trekken een regenbroek aan, de anderen hebben zich al eerder ingedekt. Samen met Maai (die gisteren gevallen is) en Jeannine (te vermoeid) rijd ik mee met Dirk. In mijn jeans riskeer ik het niet om gedurende 15km de regen te trotseren.

Twintig minuten later bereiken we met ons busje de Ibis in Compiègne. Die ziet er toch een categorie beter uit. Weldoende warmte straalt ons tegen. We plaatsen de valiezen in enkele kamers en wachten de komst van ons dreamteam

af. Intussen is Rony Van Oosterwijck terug aangekomen om mee verder te stappen naar Parijs.

Een half uur later arriveren de eerste drenkelingen. Elka doet me het verhaal. Eerst regende het heel hard, daarna bleef het zeveren. Maar na enige tijd liep het water wel langs de baan. Een café bood tijdelijk soelaas. Maar toen er toch geen beterschap in zat, besloten de stappers zich voor de resterende kilometers te laten oppikken. Ook voor hen biedt de welkome warmte in Ibis een hele opluchting.

Walter Decoene

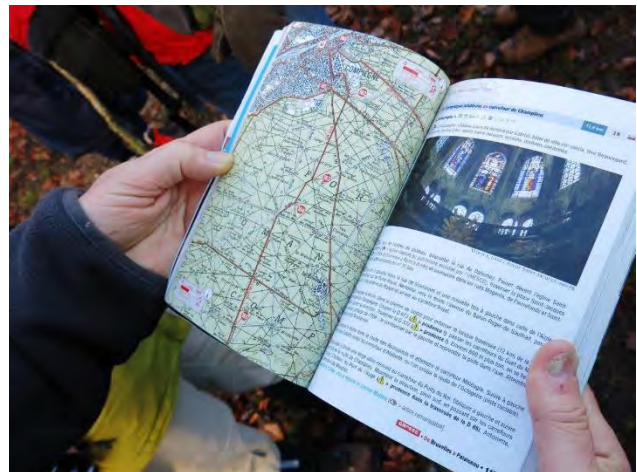
Op de website van Radio Centraal: "Schrik niet als u in Frankrijk opeens een enthousiaste groep senioren tegenkomt: het is een groepje ouderen van GroenPlus die op Klimaattocht naar Parijs is. De senioren hadden normaal moeten toekomen op de grote internationale Klimaatmanifestatie die in aanloop naar de Klimaattop moest plaatsvinden. Door de tragische gebeurtenissen in Parijs werd de manifestatie afgelast. Toch stappen de groene grootouders verder. We bellen met Hugo van Dienderen, voorzitter van GroenPlus, die uitlegt

waarom het nu meer dan ooit belangrijk is om de klimaattocht verder te zetten.”
Je kan het interview beluisteren: <http://goo.gl/irfhRu>

Zondag 22 november 2015 Stappers op 85 km van Parijs

Verberie - Vandaag voor het eerst een hele dag zon. Dat zorgt ervoor dat de 12 km lange wandeling door het bos van Compiègne een heerlijke ervaring wordt. Maar ook een vermoeiende, want er zitten een paar nijldige klimpartijen in het parcours dat ons in Verberie brengt.

Elka en ik beginnen ermee ons te verslapen. 08.14h komen we boven water. Even later klinkt er een droge tik op de deur. Waar we blijven? We steken snel nog een croissant tussen de tanden en vervoegen het dreamteam. We verlaten de Ibis en Compiègne met 25' vertraging.

Het is een erg stille zondagmorgen in de rand van de stad en het duurt ook niet lang voor Compiègne achter ons ligt. Al gauw betreden we het Parc domanial de Compiègne, een 14.417ha groot bos dat in alle richtingen doorsneden wordt door wandelpaden en een paar autowegen. In de verte ontwaren we een kruis. Bij nader toezien blijkt het een van de vele richtingwijzers te zijn waarmee het bos doorspekt is. Gedurende meer dan een uur turen we recht voor ons in de groenbruine verte en genieten van een zon die door geen enkele wolk gehinderd wordt. Als we uiteindelijk bijna de rand van het bos bereiken, slaan we rechtsaf en vervolgen onze weg over een bladrijk pad. Ik bedenk dat die miljoenen bladeren ons een zomerlang zuurstof hebben opgeleverd en dat ze nu werkloos liggen te verkwijnen.

Eens uit het bos betreden we een hoogvlakte. We stappen kilometers ver langs vers geploegde akkers of ingezaaide wintertarwe. We genieten van de zon die vandaag van geen ophouden weet. Vandaag neemt Rony ook het commando over van Luc. Die mag nu zijn stafkaarten opbergen en voortaan wandelen we verder aan de hand van Rony's pad naar Compostela. Iets na de middag komen we aan het Chateau de la Douille, in het rustige Béthysie-Saint-Pierre. Dirk heeft vandaag voor een verse tonijnsla gezorgd. En ook zijn pompoensoep glijdt vlot naar binnen.

Voor we terug op pad gaan, houden we een bezinningsmoment, zoals 'Hart boven Hard' er een aantal organiseert in eigen land. Hugo maakt duidelijk dat de oorlog in Syrië ook een milieuachtergrond heeft, waar Assad eveneens de hand in heeft. Hij laat ons vervolgens vrij hier iets aan toe te voegen. Marleen gelooft dat een beter beleid veel ten goede kan keren. Wat we met onze voettocht doen moet voor de politici een aansporing zijn om de juiste beslissingen te nemen. Rob wil een steentje bijdragen om de beweging te versterken. Ook al gaat de mars in Parijs niet door, we moeten de vlag hoog houden. Louis (actief bij Wervel) stelt vast dat de landbouw ontspoord is, want drijft op fossiele brandstoffen en chemische bemesting. Voor veel boeren is de band tussen de grond en hun bestaan verbroken. Jeannine rondt af met het prachtige 'Egidius waer bestu bleven '. We blijven er nog een minuut langer stil bij.

Via een holle weg klimmen we uit het dal en laten Béthysie achter ons. Ons verder pad leidt opnieuw langs vers geploegde akkers. De veldwegen hebben geleden van de regen en liggen er modderig bij. Het wordt moeilijk stappen en Verberie is nog een eind verwijderd. Wanneer we het gele busje van Dirk bereiken, is de zon af flink geschoven.

Hilde en ik nemen afscheid van het team. Voor ons zitten de twee dagen meestappen erop. In Compiègne wacht de trein die ons terug naar België brengt. We mochten twee dagen meestappen met een stek gemotiveerd team GroenPlussers. En we gaven ons rekenschap van hun inzet en doorzettingsvermogen.

Walter Decoene

Hugo Van Dienderen heeft tussendoor een opinie uitgeschreven. Die wordt door de VRT gepubliceerd:

<http://deredactie.be/cm/vrtnieuws/opinieblog/opinie/1.2504665>

Terreur en klimaat niet scheiden

De dramatische gebeurtenissen in Parijs hebben alle aandacht opgeëist van de politieke leiders en de media. De komende Klimaattop in de Franse hoofdstad is helemaal naar de achtergrond verdrongen. De "war on terror" dreigt een hoofdpunt te worden van die top begin december. Ik betreur dat ten gronde. Ik wil hier niet betogen dat de aanslagen in Parijs het rechtstreeks gevolg zijn van de klimaatverandering. Maar wel dat er een verband is. En dat er meer terreur, meer onrust, meer conflict, meer oorlog zal komen, als de Klimaattop mislukt en geen ambitieus, bindend en rechtvaardig akkoord oplevert. Of, je kan terreur niet ten gronde bestrijden, als je de klimaatverandering negeert.

Bush en Irak

De vorige Amerikaanse president wou meer controle over de olie van Irak en was dictator Saddam Hussain beu. (Vergetend dat de Amerikanen de man die gifgas gebruikte tegen zijn Koerdische bevolking sterk gesteund hadden in zijn oorlog tegen Iran.) Zijn vader had Saddam eerder al verslagen in de Golfoorlog om Koeweit, maar hij liet de dictator in het zadel allicht om chaos te voorkomen. Volgens zoon Bush had Saddam massavernietigingswapens en hij gebruikte dat argument om samen met de toenmalige Britse premier Blair Irak binnen te vallen en het Saddamregime te vernietigen. Maar dat had chaos, anarchie en burgeroorlog tot gevolg én de opmars van IS.

Mag ik dan stellen dat onder andere de Amerikaanse olieverslaving IS heeft mogelijk gemaakt?

Als we kiezen voor duurzame energie en de fossiele energie in de grond laten, moeten er geen destabiliserende oorlogen gevoerd worden in het Midden-Oosten. En dan is er minder kans op het ontstaan van organisaties als IS. Deze organisatie controleert intussen heel wat olievelden. Met de verkoop van olie kopen ze dan wapens. (En volgens het Vlaams Vredesinstituut zijn bijna de helft van alle Europese vuurwapens in het Midden-Oosten afkomstig van België.)

Droogte

De voorbije jaren heeft Syrië lange droogteperiodes gekend. Die dreef honderdduizenden boeren naar de steden. Op zoek naar voedsel en werk. Maar dat was er niet. Vandaar onrust, protest tegen de dictatoriale Assad. Die biedt geen oplossingen, maar antwoordt met brutale repressie. Opposanten grijpen naar wapens. Assad bombardeert zijn eigen bevolking. IS groeit ook in Syrië uit tot een meedogenloze militaire kracht.

Die droogte of dat gebrek aan water zo noodzakelijk voor landbouw en leven is één van de gevolgen van de opwarming van de aarde.

Vluchtelingenstromen

Honderdduizenden Syriërs en andere mensen slaan op de vlucht voor oorlog, geweld, droogte en honger. Verschillende waarnemers noemen de Syrische vluchtelingen volgens mij terecht klimaatvluchtelingen. Volgens de huidige stand van zaken zou het akkoord van Parijs niet verder komen dan een beperking van de opwarming tot 3 graden. Dan mogen we volgens de Verenigde Naties rekenen op zo'n 330 miljoen klimaatvluchtelingen. Ze zullen een nieuwe thuis zoeken in een wereld waar de bevolking almaar toeneemt en voedsel schaarser wordt door de klimaatverandering. Dit zal onvermijdelijk tot nieuwe conflicten leiden en zo de situatie nog verergeren. Kortom, het is een scenario dat tegen elke prijs moet vermeden worden.

In september had de Franse president Hollande het er ook over. Als Parijs mislukt "zullen het in de komende 20 jaar niet honderdduizenden vluchtelingen zijn, maar miljoenen", zei hij. De voorzitter van de Europese Commissie Juncker en de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken Kerry spraken toen in dezelfde zin over de komst van klimaatvluchtelingen. Maar door de aanslagen lijken ze dat te vergeten.

De droogte slaat vooral toe in armere landen. Precies die landen brachten en brengen weinig broeikasgassen in de lucht. Ze zijn dus weinig verantwoordelijk voor de klimaatverandering, maar worden er wel de eerste en grootste slachtoffers.

Vandaar de terechte eis van de Klimaatbeweging: het akkoord van Parijs moet ook rechtvaardig zijn. Het moet rekening houden met de historische verantwoordelijkheden voor de uitstoot van broeikasgassen en met de verschillende draagkracht van landen.

Klimaattocht

Ik ben dus erg overtuigd van de verwevenheid tussen klimaat, onrust en terreur. Daarom zet ik samen met vrienden van GroenPlus (de ouderenwerking van Groen) onze tocht naar Parijs verder. De stappers vertrokken al op 11 en de fietsers op 23 november. Wij blijven aandacht vragen voor een ambitieus, bindend en rechtvaardig Klimaatakkoord. Het is zeer jammer dat de brede Klimaatbeweging dit niet kan doen met een massale demonstratie in Parijs. Wij zullen in elk geval onze eisen bezorgen aan de Belgische delegatie samen met de fietsers van Climate Express én deelnemen aan de manifestatie van Oostende zondag 29 november.

*Hugo Van Dienderen
Voorzitter GroenPlus
22 november 2015*

Maandag 23 november 2015 Mee meanderend met de Oise

Senlis/Compiègne - Soms lopen onze verplaatsingen erg raar. Zo logeerden we vannacht opnieuw in Compiègne , maar bracht Dirk ons

vanmorgen weer naar de start in Senlis, waar we gisteren samen waren aangekomen. Vandaag moesten we opnieuw afrekenen met wat de nachtelijke regen aan ons pad had aangericht.

Dirk brengt ons terug naar de rue de Paris, nabij het cafeetje waar we gisteren onze etappe hadden afgerond. De nachtelijke regen is gelukkig voorbij en als we starten blijft alleen wat nevel hangen. Stilaan komt de zon erdoor. We gaan op zoek naar de Oise, een rivier die we een tijdlang mee meanderend volgen.

Midden in het veld ontwaren we plots een heuse menhir, Le menhir de Rhuis, genoemd naar een dorpje in de nabijheid. De GR-route ligt er flink geaccidenteerd bij, met grote plassen en veel modderklei. We krijgen heel wat hindernissen op onze weg, die we met 'zwaar materiaal' (stokken en touwen) trotseren. Op de steile hellingen krijgt Rob voortractie van Fons! Boven gekomen, op het kruispunt van twee boswegen, verschijnen eerst twee, dan enkele en tenslotte een hele groep wandelaars: Les Marcheurs du Lundi, uit Senlis. We wisselen ervaringen uit en schieten wat foto's van onze vluchtige ontmoeting.

Vervolgens klimt het pad nog steiler en we krijgen lastige en gevaarlijke afdalingen te trotseren. Na veel gezwoeg bereiken we een asfaltweg, waar het gelukkig wat makkelijker stapt. Aan het eind van die weg ontwaren we opgelucht de gele bezemwagen. Dirk heeft opnieuw voor soep, brood, groenten, kaas, saucijs en wat snacks gezorgd.

Na de picknick kiezen Elka en Maai voor de bezemwagen, de anderen vervolgen het aanvankelijk eenvoudig parcours. Geleidelijk aan komen we in dorpjes met meer paarden dan honden. We botsen op een autostrade en lopen dan maar verder via een parallel wegje, door het gras en met aan de linkerkant een paardenrenbaan. Een passerend Frans koppel verzekert ons dat ons hotel nog ¼ uur verder ligt. Het doet ons besluiten geen cafeetje meer te bezoeken en 'recht naar huis' te gaan!

Elka Joris/Rob Wark

Dinsdag 24 november 2015

Regen te over, maar toch een fijne dag

Asnières-sur-Oise - Na ons ontbijt in het Ibis budgethotel in Senlis stappen we buiten de koude morgen in. Na twee overnachtingen in hetzelfde hotel krijgen we een tocht van 23 km voorgeschoteld die ons in Chaumontel zal brengen om er te overnachten.

Het zou een regenachtige, vrij koude dag worden, had Peter, onze weerman, voorspeld.

Maar ondanks de vrieskou ziet het er bij onze start vrij mooi uit. Bewolkt, maar droog.

Dirk, onze chauffeur-kok, overlaadt ons met bananen en energiehapjes om onze conditie op peil te houden.

Zo vangen we onze zoektocht naar de aansluiting met de GR, richting Compostella aan. Het boek over de Compostellaroute is sinds gisteren onze bijbel en wegenkaart om in Parijs te geraken.

Onder de deskundige leiding van Luc bereiken we al gauw het aansluitingspunt. Daar moeten we onze regenkleding al aantrekken, want ondertussen 'genieten' we alweer van een 'verfrissende' regen die met korte tussenpauzes vrijwel de ganse dag zal aanhouden.

Over wegen, soms smal en slingerend, soms breed en geasfalteerd, trekken we door bosrijk gebied. De paardensport neemt hier duidelijk een belangrijke plaats in. Manèges en brede aardewegen liggen er bijzonder goed onderhouden bij. Deze mooie wegen brengen ons langs prachtige vijvers bij een ietwat vervallen, maar mooi kasteel. We ontmoeten er een Nederlandstalig Frans gezin dat ons veel succes toewenst met onze tocht.

Een half uur verder staan Dirk, Hugo en Maai ons op te wachten met heerlijke Indiase currysoep en het traditionele broodbuffet.

Gesterkt door dit lekkere middagmaal stappen we vol goede moed opnieuw de regen in voor de laatste 8 km. Drijfnat bereiken we ons doel, een warme 'bar tabac' waar we bij een frisse pint terug bij onze positieven komen. Tot Dirk opdaagt om ons naar het hotel te brengen. Intussen zijn daar (met de mobilhome) Lieve Snauwaert en Liliane Jongen aangekomen. Samen zullen we de laatste dagen verder stappen.

Eens te meer een fijne dag die ons weer een eind dichterbij Parijs en de Klimaatop brengt.

Louis De Bruyn

Woensdag 25 november 2015

De Eiffeltoren verschijnt aan de horizon

Le Mesnil-Aubry - Vanuit ons hotel in Chaumontel gaat het in twee shifts terug naar de start in Asnières-sur-Oise. Het blijft gelukkig over vandaag. In Luzarches bezoeken we de markt en worden er opgemerkt door 'l'ambassadrice du tourisme'. Ze wil met ons op de foto.

We verlaten tijdig ons budgethotel -bed, kleine cabine met lavabo, toilet en douche dicht bij mekaar- dus écht wel basic. Rony kon amper rechtstaan in zijn kamer, maar de paar uurtjes rust hebben hem toch deugd gedaan. De groep wordt in twee shifts naar het stapparcours gebracht. De grootste shift vertrekt o.l.v. Luc en volgt in grote mate de GR 655, soms twijfelend omdat de roodwitte aanduidingen soms ver te zoeken zijn.

De tweede shift, met Lieve Parmentier en Hugo Van Dienderen, komt ons na een uurtje vervoegen. Dapper stappen we door. Rob trekt de kop en waarschuwt tijdig als er "gevaar" dreigt. O.a. voor Elka, "stenen" roept hij dan. En een eind verder "longen poetsen", wat wil zeggen dat hij geniet van de "zuivere (?)" lucht.

Af en toe stappen we door een typisch Frans dorpje. Luzarches is er zo een, charmant en met een markt op een heel gezellig marktplein dat onze aandacht trekt. Het nodigt ons uit om voor elke stapper een banaan te kopen. Die kunnen

we goed gebruiken om onze energie op peil te houden. We worden opgemerkt door de "ambassadrice van toerisme" van het dorp. Ze wil zowaar een groepsfoto van ons gezelschap. We laten wat stickers en onze flyer achter. Enkelen gaan even mee naar le bureau du tourisme, om er wat meer info te verzamelen. Wie weet voor een volgend bezoek in de regio.

Omstreeks 13h bereiken we onze "foerier" in Belle-Fontaine. Dirk heeft de verse soep en de picknick weer heel fijn verzorgd!

Daarna rijd ik mee met de "bezemwagen". Een halve dag stappen vind ik genoeg. Samen met Dirk doe ik de afwas van de picknick en samen laden we de valiezen uit. Als de soep voor morgen klaar is, is het weeral tijd om "de groep" op te halen.

Laat in de namiddag krijgen we van de stappers het bericht dat Parijs aan hun voeten ligt. Ze hebben zowaar aan de einder de Eiffeltoren ontdekt. Dag 15 zit er op. Morgen overnachten we in Parijs, maar toch moeten we nog 2 dagen stappen om zo dicht mogelijk het hart van de stad te voelen en te beleven.

Lieve Snauwaert

Donderdag 26 november 2015 Van Guisainville naar Saint-Denis

Langzaam komt de grootstad in zicht en verandert het landschap. Gedaan met de landwegen en de struiken. De voorstad groeit en biedt kans tot ontmoeting. Hier en daar lijkt Saint-Denis wel de Derde Wereld.

Stipt 08.30h verlaten we met een ploegje van 8 wandelaars het hotel. Dirk dropt ons op de plaats waar we gisteren onze wandeling beëindigden, een kleine bar in Le Mesnil-Aubry, een landelijk dorpje vlakbij Parijs. We volgen opnieuw de GR en zien al van ver een reusachtig kasteel op een heuvel. Daar hebben we rendez-vous met het tweede groepje. Het is een mooie zonnige dag, niet te koud, dus ideaal voor een fotootje voor het prachtige kasteel. Hola! We worden tegengehouden met onze vlag, die mag er niet bij. We toeven nog even in het bos aan het kasteel en dan bewegen we stilletjes aan naar de randen van de grootstad. Daar worden we geconfronteerd met caravans, bidonvilles, tweedehands autoverkopers, alle kleuren van mensen, allerlei talen en restaurants.

De gelegenheden om een plaspauze te houden achter een struik zijn hier verdwenen. Rony en Fons, onze ambassadeurs, beginnen een gesprek met de autoverkopers. Die nodigen ons uit voor een koffie. We kunnen er ook gebruik maken van de WC. Met foto's wordt de vriendschap verzegeld.

Onder een stralend blauwe hemel trekken we verder de voorstad in. We zien al een tram en vangen een glimp op van de Eiffeltoren. Even verder staat Dirk met zijn dagelijks buffet en MIABALLETSOEP. Heerlijk! Daarna stappen we door Pierrefitte naar Saint-Denis. Aan het Canal de Saint-Denis waait er een flinke wind. Die maakt het allemaal een stuk kouder. Rillend trekken we verder. Aan het station van Saint-Denis wanen we ons in de Derde Wereld: een tiental Afrikanen verkoopt barbecuespiesjes en maïskolven. Hun kraam? Een supermarktkarretje met een schaalte waarop houtskool gloeit.

Nu ligt Parijs binnen handbereik.

Lieve Parmentier

Vrijdag 27 november 2015

Laatste kilometer voert stappers langs Bataclan

Parijs - De laatste loodjes wogen voor een keer niet het zwaarst, want stappen bij koud, maar zonnig weer in een wereldstad is heel wat anders dan voort ploeteren over modderige landwegen. Het brengt ons in de vooravond samen met de inmiddels aangekomen trappers op de trappen van de Sacré-Coeur.

Vanuit de jeugdherberg rijden we eerst met de trein een eindje terug naar de Gare Saint-Denis (uit 1846), ons eindpunt van gisteren. Van daaruit maken we de laatste schakel van onze stapketting vol. Eerst gaat het enkele kilometers langs het Canal Saint-Denis. Het weer is met 2 à 3° aan de koude kant. Bovendien hebben we wind op kop. Langs het kanaal ontdekken we enkele plaatsen waar senioren -dus ook wij! - aan fitness kunnen doen.

Weldra laat een behoefte aan warme drank zich voelen. Die kunnen we gelukkig lenigen in het Pavillon des Canaux, levendig gebouw met diverse hoekjes en kantjes, speciale zitjes en erg levendig en kleurrijk ingericht. Verderop vinden we enkele banken om te picknicken.

Onze route vervolgend belanden we in hartje Parijs en passeren er ook de Bataclan, waar 14 dagen geleden de grootste aanslag plaatsvond. Duizenden bloemen, vele brandende kaarsjes en teksten met foto's herinneren nog steeds aan het trieste gebeuren.

Ze maken een zeer diepe indruk op ons allemaal.

We bereiken de Seine en ontwaren de vage contouren van een Eiffeltoren in de mist. Maar eerst willen we de Notre-Dame bereiken, het nulpunt van onze tocht. Dat is ook het moment om Luc te feliciteren met de puike organisatie van onze 17-daagse Klimaattocht.

Onder leiding van ervaringsdeskundige Rony nemen we vervolgens de metro naar de Eiffeltoren. Daar vinden we Dirk, Lieve en Liliane terug. Samen duiken we terug de metro in, want voor de Sacré-Coeur wacht ons een weerzien met de fietsers. Een groepsfoto op de wereldbekende trappen bezegelt ons beider geslaagde actie.

Elka Joris en Rob Wark

Intussen op Radio 1: Jan Hautekiet leest na het nieuws van 9u, deze boodschap voor: "Er stappen 10 GroenPlussers, ze zijn 55+, sinds 11 november naar Parijs. Een tocht van 375 km in etappes van +/- 23 km/dag. Het oudste lid is er ondertussen 80. Ook 10 fietsers zijn sinds nu maandag onderweg voor hun 321 km in 5 dagen of +/- 75 km/dag. Het ware zinnig dat onze 4 milieu ministers mee waren. Tijd genoeg onderweg om te onderhandelen en aan team building te doen". Zo kwam GROEN voor in een programma van twee uur dat uitsluitend ging over de klimaatconferentie, meldt Jef Schauwaers uit Geel. Zijn vrouw Emma fietste ook mee.

Dit is wat onze trappers beleefden...

Met wat startproblemen, fietsers toch vertrokken naar Parijs, maandag 23 nov. 2015

Na rijp beraad besliste GroenPlus dat ook de fietsers naar Parijs zouden vertrekken. De stappers zetten hun tocht onverdroten verder.

Dit zijn onze motieven:

- Met onze Klimaattocht vragen we aandacht voor de Top in Parijs. We willen dat de wereldleiders eindelijk een ambitieus, bindend en rechtvaardig akkoord afsluiten. Die bedoeling blijft overeind. Ook na het verbod op grote manifestaties willen we dit signaal geven.
- Samen met de fietsers van Climate Express willen wij in Parijs de 10.000 Belgen vertegenwoordigen die normaal aan de grote Klimaatmars zouden hebben deelgenomen. Mocht er in Brussel een alternatieve manifestatie doorgaan, zullen ook wij daar aanwezig zijn.
- Als GroenPlus laten we ons niet afschrikken door terreur, maar het spoort ons wel aan tot voorzichtigheid.
- Na de aanslagen in Parijs en elders pleiten we met nog meer kracht voor een rechtvaardig akkoord. Droogte, overstromingen en andere gevolgen van de opwarming van de aarde zorgen nu al voor onrust in het Midden-Oosten en elders. Die kan gemakkelijk overslaan in conflict, terreur en oorlog.
- Kortom, met onze Klimaattocht willen we als grootouders het signaal geven dat we een koeler klimaat en een warmere samenleving willen voor onze kleinkinderen.

Halle - Met minder volk aan de start, maar met evenveel inzet en enthousiasme zijn vanmiddag ook 11 fietsende GroenPlusers vertrokken naar de lichtstad. De kou en een ontregeld treinverkeer zorgden voor enige hindernis, maar één uurtje later dan voorzien kozen 7 mannen en 4 vrouwen voor een vijfdaagse fietstocht van 321km.

Aanvankelijk zou de partijleiding hen uitgewuifd hebben, maar door de heersende dreiging werd het vertrek aan het partijsecretariaat geannuleerd. Jacques Diercks en Paul Debaenst kozen dan maar voor het veilige Halle om van start te gaan.

Maar al bij al had dat toch nog wel wat voeten in de aarde. Liepen er toch weer geen mannen op het spoor in de Noord-Zuid. En de temperatuur zakte ook tot net boven het vriespunt.

Met de fiets in Brussel-Zuid geraken lukte nog wel probleemloos. Maar een boemel te pakken krijgen om Halle te bereiken was een ander paar mouwen. Uiteindelijk lukte dat toch en na enig gesjouw raakten de stalen rossen samengetroeft op het stationsplein in Halle. Daar had ook René al postgevat met een bezemwagen die iets groter uitviel dan die van de stappers. Bereidwillig gesponsord door de biologische Belgisch saffraan boerderij uit Morkhoven, die afgelopen zomer nog een Groene Pluim mocht in ontvangst nemen.

Als René alle bagage had ingeladen, werd nog even in de kaarten gekeken. En dan was het tijd voor een groepsfoto, met de indrukwekkende stationshal op de achtergrond. Het was inmiddels iets na 11 en bij een zon die zich meestal niet verschool, ging het aan een rustig tempo Halle uit, richting Mons.

Walter Decoene

Een voortvluchtige terrorist zorgde voor voldoende chaos om ons voorziene vertrek uit Brussel-Zuid bijna anderhalf uur te verschuiven. Veiligheidshalve vertrekken we vanuit Halle, waar ook nog een jong enthousiast koppel franstalige fietsers vertrekt naar de Klimaattop. Na de fotoshoot kiezen we onder een stralende zon de rechterkant van het kanaal.

Kwart over elf en meteen worden de gordijnen dichtgetrokken en verdwijnen we in de mist die boven het kanaal hangt. Het hellend vlak van Ronquières is ook voor fietsers een flinke helling. Geen contre-poids die ons naar boven trekken! In Ecaussinnes staat een kasteel en in de schaduw daarvan café "Le Rustique", waar we ons kunnen opwarmen. Na de picknick is het ijs (over de bruggen) gesmolten en krijgt Paul (onze voorganger) van Lut een paar voetovertrekken aangemeten. We zetten we koers naar de scheepslift van Strépy. Voor het donker wordt bereiken we na 58 km fietsen Mons, op een boogschuit van de Grande Place. De fietsen worden gestald, de bagage verdwijnt naar de kamers en om half zeven verdwijnen de 10 fietsers en begeleider René in een gastvrij restaurant.

Jo Libbrecht

Dinsdag 24 november 2015 van Mons naar Le-Cateau-Cambrésis

Na een rustige nacht, in heel goede bedden, kregen we een heerlijk gevarieerd ontbijt voorgeschoteld, zoals Jacques het ons beloofd had. Lekkere Fair Trade koffie en een rijk gevarieerd buffet gaven ons de moed en de kracht die we nodig hadden om opnieuw de tocht aan te vatten. Die tocht zou, afgaand op de weersvoorspellingen, allesbehalve makkelijk worden.

Een frisse start om 8h en een eerste stop na een forse klim van 7% in Wamses. Een stop naast een frituur met een exotische uitbater die een vriendelijke babbel wel leuk vond.

Rond 11.15h kwamen we, na een rit met fijne, geniepighe hagel, sneeuw en regen in Bavay aan. Bavay staat bekend voor zijn archeologische Romeinse site. René zorgde ervoor dat in café Centurion een perfecte casse-croûte klaar stond, zodat we om 12.30h alweer op de fiets zaten. Maar toen begon het pas echt. Gedurende ruim 4 uur spaarden de weergoden ons geen minuut en werden alle

hemelsproeiers volop opgedraaid. Bovendien werden we getrakteerd op een hevige tegenwind. En alsof dat nog niet genoeg was, reden eerst Jacques en kort daarna ook Paul een lekke band. Gelukkig kwam het pincet van Emma goed van pas om de doorn uit Pauls buitenband te trekken.

Ook tijdens de volgende 15km -een lange rit door het Forêt de Mormal- ondervinden we nog veel hinder van regen en wind. Daarna kon René ons opvrolijken met een hete kop pompensoep. Nat en moe, maar content arriveerden we in ons 2de hotel, 'Le Relais Fénelon' in Le-Cateau-Cambrésis. Het hotel straalt helemaal de sfeer van Fawltu Towers uit. Wie weet wat ons hier nog allemaal te wachten staat!

Lut Vandendriessche en Hilde Baele

Woensdag 25 november 2015 van Le-Cateau-Cambrésis naar Chauny

Opstaan om 06.30h in een vochtige kamer. 7h, ontbijten met een 4' gekookt eitje. 8h, vertrek zonder Marc, die samen met René een lekke band plakt terwijl de zon opkomt. We fietsen echt van Gogh achterna. Mooi!

Op de middag trakteert René ons op een warme kop soep. Daarna fietsen we verder langs het Canal de Sambre et d'Oise, waar we een 'burchtkerk' tegenkomen. Jo verstrekt ons de nodige uitleg. Zo'n burchtkerk vormde in de Middeleeuwen een toevluchtsoord bij vijandelijkheden. In Antwerpen was de Sint-Walburgiskerk (+1817) een burchtkerkvoorbeeld. Ze stond in de Burchtwijk (dus vrij dicht bij het Steen) en werd een laat slachtoffer van de Franse Revolutie.

Even later een fluitsignaal. Jacques heeft een platte band. Even plakken en hop, terug verder tot aan de middagpicknick, in een café te Neuville. We laden onze batterijen op en fietsen verder, genietend van zon, buitenlucht en de prachtige natuur.

Opnieuw een fluitsignaal. Geloof het of geloof het niet, Jacques heeft zijn tweede platte band! In een minimum van tijd is het leed geleden. We beginnen dan ook routine te kweken. Het landschap waar we doorfietsen blijft geweldig mooi en we genieten er ten volle van. Half uurtje later, na 63,5km, weer een fluitsignaal. Jacques toont ons zijn 3de platte band van de dag. Alsof het noodlot ermee gemoeid is. Al goed dat René ons even later, onder een kerktoren, weer staat op te wachten met warme soep.

Tenslotte fietsen we links of rechts langs het Canal de Sambre et d'Oise tot aan het hotel Châteaubriand in Chauny, waar een beetje een tirolersfeertje heerst. We puzzelen onze fietsen in de garage en kunnen eindelijk, na 90km fietsen, onze doornatte kleren uittrekken.

Emma Bakelants en Stien Van Mierlo

Donderdag 26 november 2015 van Chauny naar Crépy-en-Valois

Na 3 dagen trappen, hebben we stilaan de routine te pakken. Wekker om 6u30, ontbijt om 7 en vertrek om 8 uur.

We verlaten Chauny en komen snel aan een kanaal dat parallel loopt met de l'Oise. We volgen het een 10-tal km. Na 25 km langs landelijke wegen komen we René tegen in Tracy-le-Val. Hij zorgt er voor warme soep en die is meer dan welkom.

We staan er naast een mooi Romaans kerkje, rijkelijk versierd met duivelskoppen.

Bij een hevige regenbui trekken we gauwgauw onze regenkledij aan. Na een sterke klim gevolgd door een lange, snelle afdaling arriveren we om 11u30 in restaurant 'Le Kiosque' in Pierrefonds. We verorberen onze uitgebreide casse-croute.

Rond 13u30 zitten we opnieuw op onze rossen. We krijgen een lange klim van 1,6 km voorgeschoteld, die we allemaal op de fiets afwerken. Aangezien we vandaag gespaard blijven van lekke banden zijn we vroeg in Crépy-en-Valois. In het plaatselijke Salon de Thé genieten we van een welkome namiddagpauze.

Daarna bereiken we, na een rit van ongeveer 65 km, ons hotel "Akena City".

Marc Van Brabant en Marc Schotanus

Vrijdag 27 november 2015 Crépy-en-Valois - Parijs

Vandaag rijden we onze laatste etappe. We blijven gespaard van hemelwater en hebben oog voor een abdij waar Jean-Jacques Rousseau ooit zijn intrek nam. Parijs is een heksenketel voor fietsers, maar daar laten we ons niet aan gelegen.

Stipt 08u15 staan we bij onze fietsen. Ik schrik, want ik denk even dat mijn fiets gestolen is. Loos alarm. Het is nog donker, koud en er hangt heel wat mist.

Bij het vertrek in Crépy mag iedereen zich een beetje Sven of Stefanie Nys voelen. Ik vind het een gelukkige beslissing dat ik toch maar voor de Wouter Beke heb gekozen.

Na wat ploeterwerk en rond half elf komen we aan bij de oude, zeer mooie oude abdij van Chaalis. Of wat ervan overblijft. De Franse filosoof Jean Jacques Rousseau nam er ooit zijn intrek in.

Na een heerlijke kippesoep springen we terug op onze fiets. 25 km verder komen we aan in Vémars, waar we ons een Bar Tabac tegoed doen aan een heerlijke picknick.

Om 13u15, zoals de traditie het wil, gaat onze tocht verder via Moussy-le-Vieux en Thieux. Vervolgens moeten we onze ecologische faren opzetten om 3 km te rijden op een halve autostrade. Ook dat haspelen we heelhuids af, om tenslotte het kanaal te bereiken.

Dan wordt het heerlijk fietsen tot in Parijs. Daar kopen we nog een stadsplan om naar de Sacré Coeur te bereiken. Om 17u hebben we er afgesproken met de stappers. Een echt huzarenstukje, waarbij mijn kamergenoot Jo bijna in het Hôpital du Sacré Coeur dient opgenomen in plaats van op de foto met de Sacré Coeur. Maar Jo vindt dit allemaal OK. Een tochtje door de heksenketel Parijs, daar gaat niets boven!

Walther Boeykens

Persoonlijke noot van onze bezemman Rene

Bij het hotel in Parijs laad ik de bagage uit en plaats de fietsen in de camionette. De camionette dan naar de garage en eindelijk douchen.

Verder samen met de stappers nog lekker gaan eten in Brasserie "Les Oiseaux". Sommigen zijn daarna nog iets gaan drinken, anderen voelen zich te moe en zijn wat blij dat ze hun kamer kunnen opzoeken.

's Anderendaags vroeg op voor een typisch Frans ontbijt (stelt niet veel voor) om daarna met het busje, in gezelschap van Emma en Stien, richting Brussel te sjezen. Rond 17u00 komt daar ook de bus met de groep aan. Iedereen neemt zijn fiets mee op de trein en dan kan ik ook huiswaarts keren.

Recht naar Herentals, terwijl ik gelukkig kan terugblikken op een heel fijne ervaring. Blij dat ik die kans heb gekregen. Het was een fijne, toffe bende. Ik heb er echt van genoten.

En nu maar hopen dat het allemaal een mooi einde krijgt, met een heel goed klimaatakkoord. Maar dat zullen we pas merken over een paar weken.

Persmededeling van GroenPlus die op 28 november 2015 aan de Belgische Ambassade werd overhandigd en aan de chef van de Belgische onderhandelaars werd bezorgd.

Met fiets- en voettocht vragen Groene ouderen aandacht van Klimaattop

De stappers en de trappers van GroenPlus hebben Parijs bereikt waar de Klimaattop plaats vindt. De stappers zijn vertrokken op 11 november en de fietsers op 23 november. De 25 ouderen van Groen, meestal grootouders, legden zo'n 375 km af om het grote belang van de top voor hun kleinkinderen en voor de toekomstige generaties te onderstrepen.

De impact van de klimaatverandering is immers het grootst voor kinderen. Als er niet snel tot actie wordt overgegaan, zal het aantal kwetsbare kinderen verdrievoudigen tot 1,5 miljard, zegt een nieuw rapport van Unicef.

Dat willen de GroenPlussers voor hun dierbaren en voor de toekomstige generaties voorkomen. Daarom moet Parijs zorgen voor een bindend, ambitieus en rechtvaardig akkoord dat de opwarming van de aarde onder 2 graden houdt. Anders gaat de waarschuwing van Unicef uitkomen.

De Groene ouderen wijzen er op dat veel burgers, coöperaties en lokale besturen hun bijdrage leveren. Het komt er nu op aan dat de wereldleiders hun deel van de job doen.

De recente aanslagen in Parijs en elders hebben aangetoond hoe dringend een rechtvaardig akkoord is. Het kan het gevaar van droogte, overstroming, mislukte oogsten en honger voorkomen. En zo onrust, conflict en... terreur. Met telkens weer kinderen als voornaamste slachtoffers. Denk aan de kleine Aylan dood aan gespoeld op de Turkse kust.

We pleiten voor een akkoord dat radicaal kiest voor hernieuwbare energie en fossiele brandstoffen in de grond laat. Zo bouwen we onze energie-afhankelijkheid o.a. van het Midden-Oosten af. Er is dan geen reden meer om

militair tussen te komen om de aanvoer van olie veilig te stellen. En terreurgroepen als IS kunnen geen wapens meer aanschaffen door olie te verkopen.

Overigens is het veel slimmer er voor te zorgen dat IS geen olie meer kan verkopen (en dus geen wapens meer kan aanschaffen) dan luchtbombardementen uit te voeren. Die treffen ook geregeld onschuldige burgers.

Luc Debuyst campagneleider GroenPlus

Patersonstraat 34 | 8020 Oostkamp 0495 26 58 96 lucdebuyst@yahoo.com

Hugo Van Dienderen voorzitter GroenPlus

Wapenstraat 2 bus 2 2000 Antwerpen 03 288 77 47 GSM 0495 52 37 69

hugo.vandienderen@groen.be

Zondag 6 december 2015 OOSTENDE kleurt Groen Sterke Groene deelname aan Klimaatmars

Oostende - Volgens de VRT 'een tienduizend', volgens de VTM meer dan tienduizend betogers op de zeedijk. Opmerkelijk: de unanieme actie van Jong Groen en Ecolo J. GroenPlus was ook goed vertegenwoordigd en nam deel met een fel gesmaakte spandoek.

Zelden zoveel volk van Groen met zoveel vlaggen gezien als vandaag in Oostende. Nadat Ecolo al iets eerder zijn opwachting had gemaakt, groeide het aantal Groene betogers gestaag aan rond het inderhaast opgezette promotentje. Langzaam maar zeker zakten ook heel wat bekende en minder bekende GroenPlussers af naar het Zeeheldenplein. Intussen bleven de slogans en de spreekkoren niet uit de lucht en vatten Jong Groen en Ecolo J collegiaal post achter de spandoek 'Go for Climate Justice!'

Een aantal GroenPlussers had elders Sinterklaasverplichtingen, maar dat belette Lieve Parmentier niet om met een erg originele spandoek de aanwezige collega's op te vrolijken. 'Grootouders stappen/trappen naar Parijs voor alle kinderen' stond erop, voor al wie het lezen wou.

Na heel wat wachten, mochten de politieke partijen uiteindelijk als laatste vertrekken voor een mars over de zeedijk. Die mars eindigde een eind verder op het strand, met een honderden meters lang rood lint. Daarmee maakten de deelnemers duidelijk dat de klimaatopwarming dringend een halt dient te roepen.

Hoewel zowel Groen/Ecolo als de PvdA aanwezig waren met een grote delegatie viel daar noch op de VRT noch op VTM iets van te merken tijdens het nieuws van 17.45 h, 18 h en 19 h. Toch wel een ernstige tekortkoming.

Walter Decoene

Klimaattocht Deelnemers

Fietsers: Emma Bakelants, Hilde Baele, Jacques Dierckx, Jo Libbrecht, Lut Vandendriessche, Mark Schotanus, Paul Debaenst, Rene Vanvaerenbergh, Stien Van Mierlo, Walther Boeykens en Marc Van Brabant

Stappers: Dirk De Beul, Elka Joris, Fons Lommelen, Hilde Naessens, Hugo Van Dienderen, Jeannine Weyers, Lieve Parmentier, Lieve Snauwaert, Liliane Jongen, Louis De Bruyn, Luc Debuyst, Maai Daniels, Marleen Brynaert, Rob Wark en Rony Van Oosterwijck

Colofon

Dit verslag is gebaseerd op de dagelijkse verslagen die door de goede zorgen van Walter Decoene en webmaster Muguette De Ronne op www.groen-plus.be zijn gepubliceerd. Verschillende deelnemers leverden hiervoor materiaal.

Via de website kom je op de uitgebreide fotoverslaggeving op Flickr. De foto's zijn vooral van Walter Decoene, Elka Joris, Lut Vandendriessche, Rene Vanvaerenbergh en Hugo Van Dienderen.

Ook op <http://www.facebook.com/groenplus> is heel wat materiaal te vinden.

De tocht werd vooral voorbereid door Luc Debuyst, Rony Van Oosterwijck, Jacques Dierckx en Paul Debaenst.

De stappers zijn vertrokken op 11 november, de fietsers op 23 november en de terugkeer was op 28 november 2015.

Samenstelling van dit verslagboek: Hugo Van Dienderen en Lieve Snauwaert.

Druk: Zwartopwit, Herentals

GroenPlus, Sergeant De Bruynestraat 78-82, 1070 Anderlecht tel:02 219 19 19